

عنوان مقاله:

ضرورت معماری سبز در راستای دستیابی به توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

اکرم السادات خامسی - کارشناسی ارشد معماری، مرکز آموزش علمی کاربردی طرح رسم پارسه

خلاصه مقاله:

کاربرد مفاهیم پایداری و اهداف توسعه پایدار در جهت کاهش اتلاف انرژی و آلودگی محیط زیست در معماری، مبحثی به نام معماری پایدار را به وجود آورده است. در این نوع معماری، ساختمان نه تنها با شرایط اقلیمی منطقه خود را تطبیق می دهد، بلکه ارتباط متقابلی با آن برقرار میکند. معماری پایدار که در واقع زیرمجموعه طراحی پایدار است را شاید بتوان یکی از جریان های مهم معاصر به حساب آورد که عکس العملی منطقی در برابر مسایل و مشکلات عصر صنعت به شمار می رود. معماری پایدار، بنا به عنوان بخشی از پیکره ی محیط مجاور و طبیعت پیرامونش نه تنها سبب هدر رفتن انرژی نمی شود، انواع آلودگی های محیطی را ایجاد نمی نماید و بر سلامت انسان تاثیر منفی نمی گذارد بلکه با صرفه جویی و مصرف بهینه ی انرژی، برخورداری از مصالح همساز با اقلیم و قرار گرفتن در چرخه ی زیست بوم، در جهت تحقق اهداف توسعه ی پایدار حرکت می کند. یکی از مهمترین اهداف توسعه پایدار، حفظ طبیعت و اصلاح نگاه به آن است و تجلی توسعه پایدار در حوضه ی محیط ساخته شده، معماری پایدار است. آنچه در این مقاله مورد توجه است رویکرد معماری پایدار نسبت به مسائل محیطی است. با توجه به بحران انرژی در جهان و رشد سریع شهرنشینی به نظر میرسد که باید راهکارهای مناسبی جهت کنترل و کاهش تاثیرات منفی ساخت و ساز بر طبیعت ارائه شود. لذا تحقیق حاضر یک تحقیق پژوهشی توصیفی است که در راستای همین هدف به بررسی معماری سبز به عنوان یکی از عوامل موثر بر توسعه ی پایدار پرداخته است. برای این منظور ضمن بررسی ادبیات مربوطه و بررسی موضوع از دیدگاه های مختلف بر پایه منابع داخلی و خارجی و مطالعات انجام پذیرفته در این زمینه، الگوهای مختلف را بررسی نموده و شاخص های تاثیرگذار بر توسعه پایدار را ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

پایداری، معماری پایدار، توسعه پایدار، طراحی پایدار، معماری سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973604>

